

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-300/10

**Vítor Hugo Marques Almeida
împotriva
Companhia de Seguros Fidelidade-Mundial SA și alții**

(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal da Relação de Guimarães)

„Asigurare de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule — Directiva 72/166/CEE — Articolul 3 alineatul (1) — Directiva 84/5/CEE — Articolul 2 alineatul (1) — Directiva 90/232/CEE — Articolul 1 — Dreptul la despăgubire prin asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule — Răspunderea civilă a asiguratului — Contribuția victimei la producerea prejudiciului — Limitarea dreptului la despăgubire”

Sumar – Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 23 octombrie 2012

Apropierea legislațiilor — Asigurarea de răspundere civilă auto — Directivele 72/166, 84/5 și 90/232 — Stabilirea regimului de răspundere civilă aplicabil accidentelor rutiere — Reglementarea națională care prevede, în lipsa unei culpe imputabile conducătorilor autovehiculelor implicate în accident, excluderea sau limitarea dreptului victimei la o despăgubire — Admisibilitate

(Directiva 72/166 a Consiliului, art. 3 alin. (1), Directiva 84/5 a Consiliului, art. 2 alin. (1), și Directiva 90/232 a Consiliului, art. 1)

Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 72/166 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la asigurarea de răspundere civilă auto și introducerea obligației de asigurare a acestei răspunderi, articolul 2 alineatul (1) din A doua directivă 84/5 privind apropierea legislațiilor statelor membre privind asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule și articolul 1 din A treia directivă 90/232 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule trebuie interpretate în sensul că nu se opun unor dispoziții naționale care, în caz de coliziune între două autovehicule soldată cu vătămarea corporală a pasagerului unuia dintre autovehicule, fără să poată fi reținută vreo culpă a conducătorilor acestor autovehicule, permit limitarea sau excluderea răspunderii civile a asiguraților.

Astfel, o asemenea reglementare, care nu urmărește decât să determine dreptul victimei la o despăgubire în temeiul răspunderii civile a asiguratului, precum și eventuala întindere a acestui drept, nu este de natură să limiteze acoperirea asigurării de răspundere civilă, care ar fi stabilită în sarcina unui asigurat potrivit normelor de drept al Uniunii.

În plus, deși reglementarea națională prevede că, atunci când culpa victimei a contribuit la geneza sau la agravarea daunelor, aceasta poate fi lipsită în tot sau în parte de despăgubire, în funcție de aprecierea gravității culpei fiecărei persoane implicate și a consecințelor acesteia, efectuată de instanța

competentă, această reglementare nu are ca efect excluderea din oficiu sau limitarea în mod disproporționat a dreptului acestei victime la o despăgubire prin asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule a conducătorului vehiculului implicat în accident.

(a se vedea punctele 28, 35-37 și 39 și dispozitivul)